

Geronimo Stilton

EL
Concurs
dels
SUPERCUINERS

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL CONCURS DELS SUPERCUINERS

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta de Roberto Ronchi (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Danilo Barozzi (disseny), Carolina Livio (tinta xinesa) i Christian Aliprandi (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi

Assistència artística de Lara Martinelli

Disseny gràfic de Chiara Cebraro

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *La gara dei supercuochi*

© de la traducció: 2018, David Nel-lo

© 2012, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: gener del 2018

ISBN: 978-84-9137-447-3

Dipòsit legal: B. 25.115-2017

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 95 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

ÍNDEX

- Bang, bang, bang... banggg!!! 7

- Batut d'ou cru (*amb closques incloses!*) 14

- Benvinguts a Roca Sant Simó! 24

- Pastís de cargols amb ruibarbre fregit i salsa d'ortigues 32

- Teranyines, pudor de ceba i taques d'època! 42

- Geronimo Stilton és un pudent! 48

- Nyam, nyam, nyam! 56

- Tregui les potes, senyoreta! 62

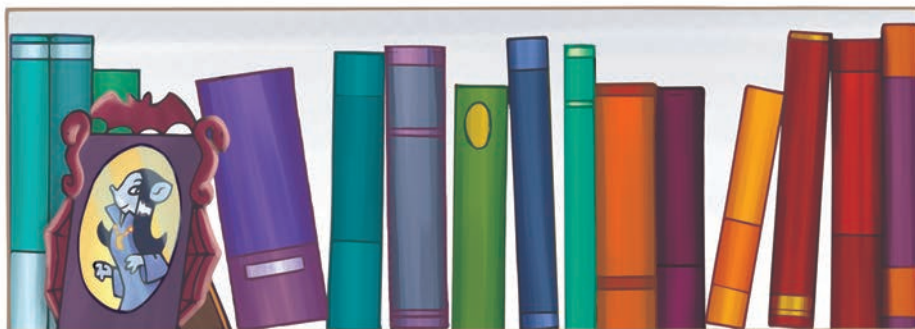
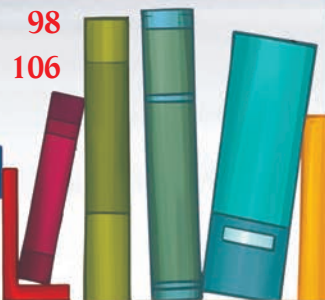
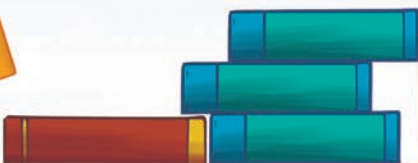
- Set bons cuiners! 68
- Mmm... però... doncs... bé... vés a saber... 76
- Ai, que m'he fumut el genoll enlaire! 82

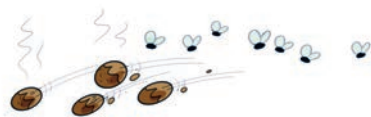

- Alguna cosa especial...,
millor encara, extraràtica! 90

- Operació Top Pizzaratolina! 98
- Vés-hi i... guanya per miiiii! 106

BANG, BANG, BANG... BANGGG!!!

Era l'**ALBA**. Una alba dolça com una merenga i rosada com un suflé de **maduixes**.

Els primers rajos de sol escalfaven les teulades i l'aire era tebi i **PERFUMAT** com un pastís acabat de sortir del forn.

Jo **RONCAVA** tranquil·lament en el meu llitet calent, amb les mantes que em tocaven el morro; roncava com una marmota en **PERÍODE** d'hibernació...

Ai, ai, que m'havia descuidat de presentar-me: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

Bé, doncs com us deia, estava **somiant** que clavava una queixalada a les meves postres preferides, uns xuixos farcits de crema i **vainilla**, quan de sobte vaig sentir uns cops terribles que em van martellejar els timpans. El soroll (vés a saber què era aquell rebombori!) sonava una mica així:

BANG, BANG, BANG...

BANGGG!!!

Vaig fer un bot del llit, xisclant:

—Escarritx!

Després vaig obrir la finestra de bat a bat i m'hi

BANG, BANG, BANG... BANGGG!!!

vaig abocar, però «alguna cosa» tova i pudent se'm va enganxar al morro.

XAP!!

Vaig escopir aquella substància flonja i d'olor espantosa (vés a saber què era) i vaig cridar:

—Aaaarg!!

Va ser aleshores, en aquell precís moment, que vaig sentir una veu coneguda que bramava:

—Cosí! M'estimes o no?

Llavors sí que ho

vaig entendre...

aquell era probablement,
o potser hauria de dir,
sense cap mena de dubte...

el meu cosí, Martin Gala Stilton!

Ell va cridar fins a esgargamellar-se:

—I què, doncs, t’han agradat?

—Què... què és el que m’hauria d’haver agradat? No ho entenc! —vaig **BALBUCEJAR**.

Abans que pogués tornar a tancar la boca, ell va accionar una mena de **petita** catapulta muntada damunt d’unes rodes que arrossegava i em va disparar una altra **bolela pudent** que em va anar a parar (*tal com us deia*) directament a la boca. Amb repugnància, vaig escopir-ho i llavors li vaig contestar:

—**Noooo!** Gens ni mica! Però què és?

Ell va anunciar, tot orgullós:

—Són mandonguilles d’all fregit i caramel·litzat.

—Després em va interrogar com si fos una metralleta:— **Perquè not’agraden què hican-
viaries que potsersón massa dolces o
massa salades potsersón massa pebre
o els falten espècies o són massa durs o
massa toves?**

Vaig bramar:

—No m'agraden gens i ja està, caram!

Llavors ell va treure's un bloc de notes de la **EUTXACA** i va escriure, amb un posat seriós:

—La víct... el tastad..., vull dir l'ajudant diu que no li **AGRADEN** gens i ja està, caram. —Després va tancar el bloc i va cridar:— Així no funciona, saps, Geronimo? Has de ser més *precís*, més **complet**, especificar els detalls... perquè, si no, com m'ho faré per millorar el **GUST** dels meus plats?

BATUT D'OU CRU (AMB CLOQUES INCLOSES!)

Martin Gala va entrar com un **LLAMP** a l'enorme autocaravana de dos pisos que hi havia aparcada sota la meva finestra i de la qual emanava una **OLA** impressionant de sofregit. Després va sortir pel sostre de l'autocaravana i d'allí va saltar fins a casa meva, va ficar-se per la finestra... i jo, **BOCABADAT**, vaig bramar: —Però... l'autocaravana... la finestra...

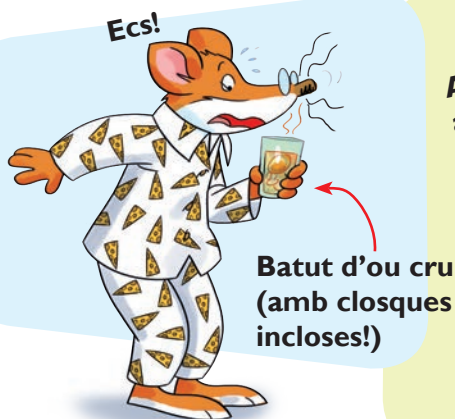
No vaig poder acabar la frase, perquè ell em va ficar un tall de pastís a la boca i em va anunciar: —Pastís de ceba amb **melmelada** de cire-res (*acompanyat amb cargols fregits!*).

ESCARPITX, ALLÒ ERA ESPANTÓS! Semblava que hagués ficat el cap en una claveguera podrida!

Fastiguejat, vaig escopir-ho, però Martin Gala em va fer empassar una **BEGUDA** que vaig identificar immediatament com un batut d'ou cru (amb closques incloses!). **ALLÒ era repugnant!** Tenia gust d'ous podrits! També vaig escopir aquella gasòfia, mentre Martin Gala brandava el cap:

—Així no anem bé, Geronimo. Has de **COL·LABORAR** una mica més, saps? Si no, com vols que guanyem el **Rat-Xef**, el **Concurs dels Supercuiners?**

Així no
anem bé...

Després em va clavar un carxot a l'orella!

No va ser fins aquell moment que ho vaig entendre i vaig recordar una **NOTÍCIA** que havia aparegut a primera plana al meu diari, *L'Eco del Rosegador*.

—Et refereixes... al **Concurs dels Supercuiners?**

El repte entre els millors cuiners de l'Illa dels Ratolins, que se celebrarà a Roca Sant Simó a partir de demà?

Martin Gala em va clavar un carxot al nas.

—Justa la fusta, cosinet! I saps qui el guanyarà? Eh? Ho saps??? El supercuiner seré... jo! Però hi ha un petit detall... ehem...

ROCA SANT SIMÓ és una pintoresca població, a la regió dels Gurmets, famosa perquè produeix el millor menjar de tota l'Illa dels Ratolins.

Després em va clavar un altre carxot a l'orella.

—Bé, vaja, necessito una **VÍCTIMA**, vull dir un tastador, o més ben dit un ajudant, i vet aquí el meu: seràs tu!

Vaig **XISCLAR**:

—No puc, no puc de cap manera! Tinc feina al despatx, per què no ho **DEMANES A ALGÚ ALTRE?**

Martin Gala em va apuntar amb un dit i va cridar:

—Ho sabies que ets un rat, no sé si honrat, però sí molt **EGOISTA?**

El problema és que va fallar la punteria i va acabar ficant-me el dit a l'ull.

—**Aiiii!** —vaig cridar de dolor.

Mentrestant, però, ell va continuar:

BATUT D'OU CRU (AMB CLOSQUES INCLOSES!)

—Abans de demanar-t'ho a tu, ho he demanat a Tea, però no podia perquè havia d'acompanyar la tia Làmpia al curs de ganxet. Ho he demanat a *Marina Musclo*, però no podia perquè estava esperant un carregament de musclos del mar dels Ratgassos. També ho he demanat al meu amic *Urticari Coïssor*, però no podia perquè tenia una malaltia, la ratitis al·lèrgica. Ho he demanat al meu altre amic *Verat Salmorra*, però no podia perquè era l'aniversari del seu peixet vermell. Ho he demanat també

a **GREIXÓS ENLLARDAT**, de la Taverna del Culet Escaldat, però no ha volgut ajudar-me perquè fa un mes vam tenir una enganxada (*naturalment tenia raó jo!*). Fins i tot ho he demanat al meu amic **NICANOR CROSTES** i a la meva amiga **Salsitxa Llonganissa**, però no podien perquè... perquè... perquè... bé, ara ja no me'n recordo, vet aquí! Per això ara t'ho demano a tu, perquè ets el meu cosí, i som o no som **família?** —Després es va posar de genolls:— T'estimo molt, saps, cosinet? I tu, que no m'estimes? Si m'estimessis una

**GREIXÓS
ENLLARDAT**

No puc...

**NICANOR
CROSTES**

No
puc...

**Salsitxa
Llonganissa**

mica m'*acompanyaries*. En canvi, a tu tant se te'n dóna, la família no t'interessa gens ni mica, tu només et preocupes de les teves coses, només t'interessa la **Feina**, si demà jo desaparegués tu et quedaries ben tranquil i... —Després va arrencar a **PLORAR** a llàgrima viva:— M'he endeutat fins als calçotets per comprar aquesta **AUTOCA-
BAYANA** equipada amb una cuina de nassos!
Vaig brandar el cap.

—Però qui t'ho ha fet fer, això?

Ell va esbufegar:

—Bé, ara tant se val perquè ja està fet... M'**es-
times o no?**

I jo (*que tinc un cor tendre, potser massa tendre, com un pastís d'aquells tan flonjos i plens de crema*) vaig **SOSPIRAR**, commogut:

—Ehem..., cosí, si de debò t'interessa tant, bé, potser, podria... en definitiva t'*acompanyaria*...

Ell es va posar a saltironar d'alegria:

—Tral·larí, tral·larà... al concurs Martin Gala guanyarà!

Després em va arrossegar fins a la seva autocaravana, equipada per a **CUINERS** professionals. Vaig fer uns ulls com unes taronges: allí hi havia de tot, des de la A d'agafadors, a la B de bullidors passant per la O d'olles, la P de paelles, la S de sal fina i fins a la X de xocolata. Hi havia un rebost ple de menjar i queviures de tota mena, electrodomèstics moderníssims, una biblioteca de **l l i b r e s** de receptes dels cuiners més famosos del món i... tantes i tantes altres coses!